

Життя і творчість Василя Стефаника

(До 150-річчя від дня народження)

Бібліографічний покажчик

УДК 016:8

Ж 74

Укладач:

Алексеева В. І. – провідний бібліограф довідково-інформаційного відділу бібліотеки

Ж 74 Життя і творчість Василя Стефаника : бібліографічний покажчик / укл. В. І. Алексеева. – Краматорськ : ДДМА, 2021. – 13 с.

14 травня виповнюється 150 років від дня народження Василя Стефаника (1871-1939), письменника-новеліста, громадського й політичного діяча. Ім'я його відразу стало відомим за межами України. Новели Василя Стефаника перекладалися білоруською, чеською, словацькою, німецькою, англійською та іншими мовами.

Найкращим джерелом пізнання життя Стефаника є його твори. Мета цього покажчика – познайомити читачів бібліотеки з літературною спадщиною В. Стефаника а також з науковими статтями про творчість цього відомого виразника української національної ідеї, великого співця рідної землі.

Рекомендовано викладачам, студентам та іншим категоріям читачів, які цікавляться даною темою.

ЗМІСТ

<i>Майстер психологічної новели.....</i>	<i>4</i>
<i>Твори Василя Стефаника</i>	<i>8</i>
<i>Матеріали про життя і творчість В. Стефаника</i>	<i>9</i>

Майстер психологічної новели

14 травня 2021 року виповнюється 150 років від дня народження видатного українського письменника, неперевершеного майстра соціально-психологічної прози, новатора модерністської техніки письма, новеліста, тонкого спостерігача людської душі, гуманіста і просвітителя Василя Семеновича Стефаника.

Народився Василь Стефаник 14 травня 1871 р. в с. Русові (тепер Снятинського району Івано-Франківської області) в сім'ї заможного селянина.

1883 р. Стефаник вступає до польської гімназії в Коломиї, де з четвертого класу бере участь у роботі гуртка гімназичної молоді. Учасники гуртка вели громадсько-культурну роботу серед селян (зокрема, організовували читальні).

Стефаник-гімназист починає пробувати сили в літературі. Зі своїх перших творів він опублікував без підпису лише один вірш. У співавторстві з Мартовичем написав два оповідання: "Нечитальник" (1888) та "Лумера" (1889).

У 1890 р. Стефаник у зв'язку із звинуваченням в нелегальній громадській роботі змушений був залишити навчання в Коломиї і продовжити його в Дрогобицькій гімназії. Там він брав участь у соціальному

житті, став членом таємного гуртка молоді, особисто познайомився з Франком, з яким потім підтримував дружні зв'язки.

Після закінчення гімназії Стефаник вступає на медичний факультет Краківського університету. Однак, за визнанням письменника, з тією медициною “вийшло діло без пуття”. Замість студіювання медицини він поринає у літературне і громадське життя Кракова. Тут існувало товариство студентів-українців “Академічна громада”, більшість членів якої тягнулися до радикальної партії. До них приєднався і Стефаник. У студентські роки він особливо багато читає, пильно стежить за сучасною літературою, зближується з польськими письменниками.

Стефаник-студент бере активну участь у громадському житті рідного Покуття, розширює творчі контакти з українськими періодичними виданнями, активізує свою діяльність як публіцист. Після опублікування в 1890 р. першої статті – “Жолудки наших робітних людей і читальні” він у 1893–1899 рр. пише і друкує в органах радикальної партії “Народ”, “Хлібороб”, “Громадський голос” та “Літературно-науковому віснику” ряд статей.

1896–1897 рр. – час особливо напружених шукань Стефаника. Намагання його відійти від застарілої, як йому здавалося, описово-оповідної манери своїх попередників на перших порах пов'язувалося з модерністичною абстрактно-символічною поетикою. У 1896–1897 рр. він пише ряд поезій у прозі і пробує видати їх окремою книжкою під заголовком “З осені”. Та підготовлена книжка не зацікавила видавців, і письменник знищив рукопис. Кілька поезій у прозі, що лишилися в архівах друзів Стефаника, були опубліковані вже після його смерті.

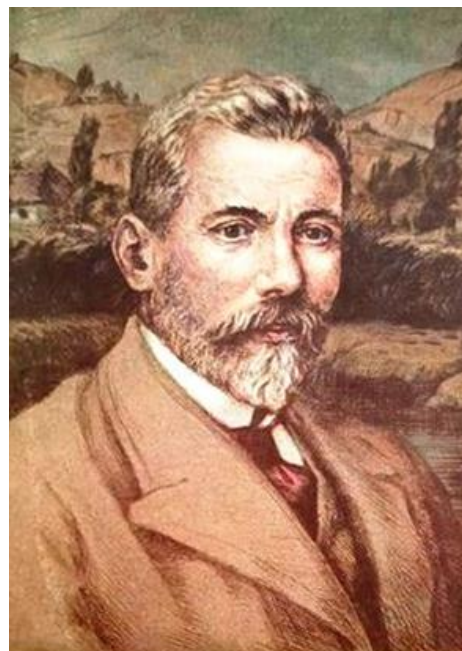
1897 р. у чернівецькій газеті “Праця” побачили світ перші новели автора – “Виводили з села”, “Лист”, “Побожна”, “В корчмі”, “Стратився”, “Синя книжечка”, “Сама-саміська”, які привернули увагу літературної громадськості художньою новизною, глибоким та оригінальним трактуванням тем з життя села. Проте не всі відразу зрозуміли й сприйняли нову оригінальну манеру Стефаника. Коли невдовзі письменник надіслав нові новели : “Вечірня година”, “З міста йдучи”, “Засідання” в “Літературно-

науковий вісник”, то у відповідь дістав пораду, зміст якої зводився по суті до невизнання його манери. Це й викликало появу листа письменника від 11 березня 1898р. до “Літературно-наукового вісника”, адресованого фактично О. Маковою. Він являє собою своєрідне літературне кредо Василя Стефаника, його справді новаторську ідейно-естетичну програму.

Перша збірка новел – “Синя книжечка”, яка вийшла у світ 1899 р. у Чернівцях, принесла Стефаникові загальне визнання й була зустрінута захопленими відгуками найбільших літературних авторитетів, серед яких, крім І. Франка, були Леся Українка, М. Коцюбинський, О. Кобилянська. Вона стала помітною віхою в розвитку української прози. Автор збірки звернув на себе увагу насамперед показом трагедії селянства.

Новели “Катруся” і “Новина” належать до найбільш вражаючих силою художньої правди творів Стефаника. Вони стоять поряд із такими пізнішими його шедеврами як “Кленові листки”, “Діточа пригода”, “Мати” та ін. У листі до редакції “Плужанина” від 1 серпня 1927 р. письменник, заперечуючи трактування його як “поета загибаючого села”, зазначав: “Я писав тому, щоби струни душі нашого селянина так кріпко настроїти і натягнути, щоби з того вийшла велика музика Бетховена. Це мені вдалося, а решта – це література”.

У 1900 р. вийшла друга збірка – “Камінний хрест”, яку також було сприйнято як визначну літературну подію. Для цього видання характерне посилення громадянського пафосу. У другій збірці головне місце займає тема, що хвилювала письменника протягом усього творчого життя, – самотність старість, трагедія зайвих ротів у бідних селянських родинах. Цій темі цілком присвячені твори із “Синьої книжечки”, “Дороги”. Цікавить

Стефаника вона й у другий період творчості, хоч вже й у іншому плані.

1901 р. вийшла в світ третя збірка новел Стефаника – “Дорога”, яка стала новим кроком у розвитку його провідних ідейно-художніх принципів.

Цей розвиток наявний і в «Дорозі», своєрідній поетичній біографії Стефаника, і в роком раніше написаній ліричній сповіді “Confiteor”. У збірці переважають новели безсюжетні, лірично-емоційного плану – ”Давнина”, “Вістуни”, “Май”.

Тема матері і дитини, жертвності материнської, батьківської любові з’являється в Стефаника у життєвому переплетінні з іншими темами ще в збірці “Синя книжечка” (“Мамин синок”, “Катруся”, “Новина”). Наявна вона й у “Камінному хресті”. У “Літературно-науковому віснику” за 1900 р. було надруковано новелу “Кленові листки”, яка стала окрасою збірки “Дорога”.

1905 р. вийшла в світ четверта збірка письменника – “Мое слово”. У ній вперше була опублікована новела “Суд”, яка завершує перший період творчості Стефаника.

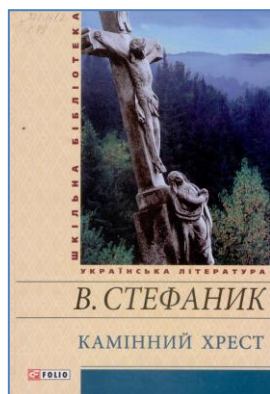
У пору імперіалістичної війни і великих соціальних потрясінь, розпаду Австро-Угорської імперії і становлення радянської влади Стефаник знову береться за перо новеліста. Почався другий період його творчості, не такий інтенсивний, як перший, але з чималими здобутками. Хронологічним початком цього періоду можна вважати новелу “Діточа пригода” (написана восени 1916 р., а опублікована на початку 1917 р.).

1916 р. Василь Стефаник пише новелу “Марія”, яку присвячує пам’яті Франка. За “Марією” письменник публікує шість новел, які разом із двома названими творами другого періоду склали п’яту збірку – “Вона – земля”, видану 1926 р.

У 1927–1933 рр. письменник опублікував ще більше десяти новел. В останні роки життя Стефаник пише також автобіографічні новели, белетризовані спогади. До них належать такі твори як “Нитка”, “Браття”, “Серце”, “Вовчиця”, “Слава Йсу”, “Людмила”, “Каменярі”.

У роки перебування Західної України під владою Польщі Стефаник жив майже безвиїзно в с. Русів, де й писав останні твори у вільну від хліборобської праці хвилину. До самої смерті не полишало письменника бажання “сказати людям щось таке сильне і гарне, що такого їм ніхто не сказав ще”. І на його долю випало найбільше для художника щастя – він сказав те, що хотів, і сказав так, як хотів.

Творчість В. Стефаника – не просто майстерне зображення автентичного галицького сільського побуту, політичних обставин того часу, це – заглиблення в універсальні аспекти людського життя. Його творча спадщина мала великий вплив на подальший розвиток української новелістики.

Твори Василя Стефаника

1. Стефаник В. Избранное / пер. с укр. – М. : Худож. лит., 1971. – 223 с.
2. Стефаник В. Майстер. Вибране. – Івано-Франківськ : Лілея-НВ, 2014. – 160 с.
3. Стефаник В. С. Камінний хрест : вибрані твори / В. С. Стефаник. – К. : Знання, 2017. – 240 с.
4. Стефаник В. Кленові листки: новели. – К. : Дніпро, 1978. – 205 с.
5. Стефаник В. С. Избранные произведения / В. С. Стефаник. – М. : Гослитиздат, 1959. – 216 с.
6. Стефаник В. С. Твори / В. С. Стефаник. – К. : Дніпро, 1971. – 383 с.
7. Василь Стефаник. Том перший. Новели. Портрет В. Стефаника: Електронна бібліотека "Культура України". – Режим доступу: <https://elib.nlu.org.ua>
8. Стефаник В. С. Моє слово : новели та оповідання. – К. : Веселка, 1991. – 190 с.
9. Стефаник В. Вечірня година : новели / Василь Стефаник; післямова та коментарі В. М. Лесина; худож. В. Ю. Скаандій. – Ужгород : Карпати, 1987. – 141 с.
10. Стефаник В. С. Катруся. Карби : вибрані твори. – К. : Веселка, 1981. – 335 с.

Матеріали про життя і творчість В. Стефаника

11. Історія української літератури. Кінець XIX – початок XX ст. : підручник : у 2-х кн. Кн. 1 / О. Д. Гнідан, Г. Ф. Семенюк, Н. М. Гасевська, Є. М. Антонюк ; за ред. О. Д. Гнідан. – К. : Либідь, 2005. – 624 с.
12. Розбиті серця // Коляда І. Соломія Крушельницька. – Х., 2019. – С. 69–94.
13. Лесин В. М. Василь Стефаник. Нарис життя і творчості. – К. : Дніпро, 1981. – 150 с.
14. Проценко І. М. Вивчення творчості Василя Стефаника : посібник для вчителів. – К. : Рад. школа, 1979. – 112 с.

Публікації у збірниках та періодичних виданнях

15. Баран Є. Василь Стефаник: витоки літературної творчості [Електронний ресурс] / Є. Баран // Прикарпатський вісник НТШ. Слово. – 2019. – № 2. – С. 484–491. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Pvntsh_sl_2019_2_54
16. Ботнарєнко Н. Семантика художнього простору в новелі В. Стефаника "Вона – Земля" та повісті А. Чехова "Нудна історія" [Електронний ресурс] / Н. Ботнарєнко // Науковий вісник Східноєвропейського національного університету ім. Л. Українки. Філологічні науки. Літературознавство. – 2013. – № 13. – С. 20–24. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nvvnufll_2013_13_7
17. Вавжонек М. Василь Стефаник як представник галицьких радикалів [Електронний ресурс] / М. Вавжонек // Український історичний журнал. – 2014. – № 5. – С. 49–60. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/UIJ_2014_5_5
18. Гуйванюк М. Участь Василя Стефаника у виборчому процесі в Галичині наприкінці XIX – на початку XX ст. [Електронний ресурс] / М. Гуйванюк // Науковий вісник Чернівецького університету. Історія. Політичні науки. Міжнародні відносини. – 2014. – Вип. 702–703. – С. 31–35. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/nvchnuipmv_2014_702-703_8
19. Гуйванюк М. Еміграція західноукраїнського селянства (кінець XIX – поч. XX ст.) в рецепції Василя Стефаника [Електронний ресурс] / М. Гуйванюк // Науковий вісник Чернівецького університету. Історія. Політичні науки. Міжнародні відносини. – 2012. – Вип. 607–609. – С. 50–55. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/nvchnuipmv_2012_607-609_9
20. Дяченко О. В. Василь Стефаник: катарсис через трагедію [Електронний ресурс] / О. В. Дяченко // Соціально-гуманітарний вісник. – 2018. – Вип. 22. – С. 33. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/sochumj_2018_22_25

21. Зубрицька М. Про що мовчить Мнемозіна?: спогади С. Пшибишевського про В. Стефаніка у контексті новочасної культури пам'яті [Електронний ресурс] / М. Зубрицька // Парадигма. – 2013. – Вип. 7. – С. 231–239. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/paradig_2013_7_24
22. Зубрицький М. Психологізм соціальних новел Василя Стефаніка [Електронний ресурс] / М. Зубрицький // Проблеми гуманітарних наук. Філологія. – 2013. – Вип. 32. – С. 168–183. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Pgn_fl_2013_32_15
23. Казанова О. В. Драматичність мислення прозаїка як художній феномен перехідної доби кінця XIX – початку XX століття (на матеріалі новелістики В. Стефаніка) [Електронний ресурс] / О. В. Казанова // Питання літературознавства. – 2005. – Вип. 12. – С. 9–15. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Pl_2005_12_4
24. Кирилюк С. Д. Людина в чорно-білому "кадрі" прози Василя Стефаніка [Електронний ресурс] / С. Д. Кирилюк // Прикарпатський вісник НТШ. Слово. – 2016. – № 2. – С. 207–216. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Pvntsh_sl_2016_2_26
Звернено увагу на особливості прози В. Стефаніка, що вписані в загальний культурний контекст часу. Важлива роль відводиться людині в чорно-білому "кадрі" української прози fin de siecle, її жестах, міміці, погляду, через які автор передає характер. Об'єктом уваги обрано новелістику В. Стефаніка. Дослідження базується на принципах аналітичної антропології, теорії та історії розвитку кіно.
25. Кононенко В. І. Сміслові розмаїття художніх текстів Василя Стефаніка [Електронний ресурс] / В. І. Кононенко // Прикарпатський вісник НТШ. Слово. – 2016. – № 2. – С. 13–24. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Pvntsh_sl_2016_2_3
26. Королько А. З. Василь Стефанік і український радикальний рух на Покутті (кінець XIX – початок XX ст.) [Електронний ресурс] / А. З. Королько // Прикарпатський вісник НТШ. Слово. – 2016. – № 2. – С. 241–261. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Pvntsh_sl_2016_2_30
Висвітлено місце і роль В. Стефаніка в організації українського радикального руху на Покутті наприкінці XIX – початку XX ст. Проаналізовано особливості формування його світогляду та становлення суспільно-політичних поглядів. Показано його роль у процесі організаційного становлення радикальної партії. Основну увагу звернено на партійно-політичну та публіцистичну діяльність, взаємовідносини з іншими членами УРП. Розкрито його співпрацю з партійними органами, участь у передвиборчих кампаніях до Державної ради (австрійського парламенту) та Галицького крайового сейму, які відбувалися на теренах краю. Прослідковано ставлення члена "Покутської трійці" до внутріпартійного конфлікту наприкінці 1890-х рр. Розглянуто основні напрямки практичної діяльності В. Стефаніка в УРП на початку XX ст.
27. Кузьміна І. Експресія та психологізм соціальних новел Василя Стефаніка [Електронний ресурс] / І. Кузьміна // Молодь і ринок. – 2018. – № 5. – С. 124–128. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Mir_2018_5_24

28. Кульчицький І. Кількісний аналіз новел В. Стефаника та їх перекладів англійською мовою [Електронний ресурс] / І. Кульчицький, Ю. Калимон // Науковий вісник Східноєвропейського національного університету імені Лесі Українки. Філологічні науки. Мовознавство. – 2015. – № 4. – С. 193–197. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nvvnufm_2015_4_39
29. Маркуляк Л. В. Постать Василя Стефаника в оцінці Дмитра Донцова [Електронний ресурс] / Л. В. Маркуляк // Прикарпатський вісник НТШ. Слово. – 2016. – № 2. – С. 217–222. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Pvntsh_sl_2016_2_27
Проаналізовано літературну есеїстку Дмитра Донцова, присвячену творчості В. Стефаника. Звернено увагу на те, що Д. Донцов пов'язав літературний напрям творів Василя Стефаника з екзистенційними орієнтаціями європейської філософії кінця ХІХ – поч. ХХ ст. Це зумовило превалювання психологічної мотивації вчинків персонажів у новелістиці В. Стефаника.
30. Миронюк В. Нетрадиційні жанрові утворення в малій прозі Марка Черемшини та Василя Стефаника [Електронний ресурс] / В. Миронюк // Науковий вісник Східноєвропейського національного університету імені Лесі Українки. Філологічні науки. Літературознавство. – 2014. – № 9. – С. 86–92. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nvvnufll_2014_9_20
31. Миронюк В. М. Образок у творчості Василя Стефаника [Електронний ресурс] / В. М. Миронюк // Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету. Серія : Філологія. – 2015. – Вип. 17(1). – С. 114–116. – Режим доступу: [http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nvmgu_filol_2015_17\(1\)_32](http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nvmgu_filol_2015_17(1)_32)
32. Мірошник О. Ю. Автобіографія Василя Стефаника 9 лютого 1926 року: спроба психобіографічного прочитання [Електронний ресурс] / О. Ю. Мірошник // Вісник Черкаського університету. Серія : Філологічні науки. – 2016. – Вип. 1(2). – С. 117–125. – Режим доступу: [http://nbuv.gov.ua/UJRN/VchuF_2016_1\(2\)_19](http://nbuv.gov.ua/UJRN/VchuF_2016_1(2)_19)
33. Мовчан Р. В. Василь Стефаник і експресіонізм в українській літературі 1920-х років [Електронний ресурс] / Р. В. Мовчан // Прикарпатський вісник НТШ. Слово. – 2016. – № 2. – С. 112–121. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Pvntsh_sl_2016_2_14
34. Моклиця М. В. Модернізм Василя Стефаника крізь магічний кристал алегорії [Електронний ресурс] / М. В. Моклиця // Прикарпатський вісник НТШ. Слово. – 2016. – № 2. – С. 134–142. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Pvntsh_sl_2016_2_16
35. Назаревич Л. Мовні засоби як вираження духовної культури українців у новелістиці Василя Стефаника [Електронний ресурс] / Л. Назаревич // Українознавчий альманах. – 2014. – Вип. 17. – С. 178–182. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Ukralm_2014_17_53

36. Островська А. С. Авторська свідомість і сюжетно-композиційна організація новел В. Стефаника [Електронний ресурс] / А. С. Островська // Питання літературознавства. – 1998. – Вип. 5. – С. 57–67. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Pl_1998_5_9
37. Піхманець Р. Листи Василя Стефаника як джерело вивчення його життя і творчості [Електронний ресурс] / Р. Піхманець // Парадигма. – 2004. – Вип. 2. – С. 191–228. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/paradig_2004_2_19
Розглянуто концептосферу творчості В. Стефаника через систему семантичних полів, константних позначень, зміщень образів-символів. Сміслові структури, що їх репрезентують художні тексти письменника, кваліфіковано як глибинно закодовані, внутрішньо трансформовані чинники дискурсивної організації. Семантичні парадигми представлені рядами стрижневих слів-понять із домінантою, ядром і периферією в їхній смисловій, стилістичній та оцінній диференціації.
38. Романенко Н. В. Типологія художнього осмислення проблеми вимушеної міграції у творчості В. Стефаника, Е. Хемінгуея та Дж. Стейнбека [Електронний ресурс] / Н. В. Романенко // Наукові записки [Національного університету "Острозька академія"]. Сер. : Філологічна. – 2012. – Вип. 27. – С. 259–262. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nznuoaf_2012_27_80
39. Романов С. До питання психотипу героїв Лесі Українки та В. Стефаника [Електронний ресурс] / С. Романов // Волинь філологічна: текст і контекст. – 2015. – Вип. 19. – С. 191–202. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Vftk_2015_19_24
40. Сенік Л. Т. Василь Стефаник і Григорій Косинка: проблема злочину в контексті минулого і сучасності (порівняльний аспект творчого методу письменників) [Електронний ресурс] / Л. Т. Сенік // Прикарпатський вісник НТШ. Слово. – 2016. – № 2. – С. 151–159. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Pvntsh_sl_2016_2_18
Розглянуто злочин як тему художніх творів і суспільно-політичну дійсність у контексті минулого та сучасних реалій. Спорідненість письменників елементами стилю та світорозумінням складних, трагічних зламів людини кінця ХІХ і початку та наступних десятиліть ХХ ст. Своєрідність художньої інтерпретації, експресія "згущеного" тексту, тонкий психологізм, "прихована" філософічність виявлять їх творчу індивідуальність і новаторську самобутність.
41. Сізова К. Модерне переосмислення фольклорних традицій портретування у новелістиці Василя Стефаника // Дивослово: українська мова і література в навчальних закладах. – К., 2010. – № 2. – С. 52–54
Розглянуто приховану дискусійність питання причетності Стефаника до модернізму загалом і до експресіонізму зокрема. Наголошується теза про необхідність окреслити місце реалістично-натуралістичних засобів зображення у стилі Стефаника. Ставиться питання про роль алегорії в ієрархії художніх засобів експресіонізму. Розглянуто алегоричну основу прози Стефаника, яка з'являється внаслідок об'єктивації в натуралістичних описах і портретах особистих страждань автора. Запропоновано алегоричну інтерпретацію новели "Вістуні".

42. Ушневич С. Е. Творча особистість Василя Стефаника у рецепції прикарпатських науковців [Електронний ресурс] / С. Е. Ушневич // Прикарпатський вісник НТШ. Слово. – 2016. – № 2. – С. 262–267. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Pvntsh_sl_2016_2_31
Осмилено творчу особистість В. Стефаника крізь призму літературознавчого та художнього прочитання прикарпатських науковців; досліджено питання художньої рецепції та інтерпретації у новій типологічній моделі роману про митця.
43. Ферштей В. В. Про відзначення 150-річчя від дня народження Василя Стефаника (стенограма наукової доповіді на засіданні Президії НАН України 20 січня 2021 р.) [Електронний ресурс] / В. В. Ферштей // Вісник Національної академії наук України. – 2021. – № 2. – С. 27–32. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/vnanu_2021_2_7
44. Хороб С. І. Поетика конфлікту у прозі Василя Стефаника: драматизація новели чи епізод драми? [Електронний ресурс] / С. І. Хороб // Прикарпатський вісник НТШ. Слово. – 2016. – № 2. – С. 405–422. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Pvntsh_sl_2016_2_46
Досліджено особливості конфлікту в новелістиці В. Стефаника, визначено своєрідність драматичних категорій та елементів у системі епічного мислення письменника; простежено процеси драматизації в наративному дискурсі прозаїка, та окреслено особливість авторської ідейно-естетичної свідомості.